

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.:	Doknr.:
Mottatt: 19 NOV 2014	
Saksbeh.:	Ark.:
Kop.:	Avskr.:

Vår dato:
14.11.2014
Deres dato:
20.10.2014

Vår ref.:
2014/6344
Arkivkode:523.3
Deres ref.:
14/1029-

Høringsuttalelse - kommentarer til forslag til endring av forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (FOR 2004-01 nr. 611)

Vi viser til Departementets brev av 22.9.2014 om høring av forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen, med frist 14. november 2014.

1. Vedrørende heving av konsesjonsgrensene for kylling og kalkun

Heving av konsesjonsgrensene for fjørfe vil kunne medføre noe redusert saksbehandling og arbeid med kontroll på dette området hos Fylkesmannen, i alle fall i en overgangsperiode.

Fylkesmannen vil peke på at en økning av den konsesjonsfrie grensen vil få konsekvenser for målet om produksjon spredt over hele landet. Nyetableringer vil fortrinnsvis måtte skje i sentrale strøk med god tilgang på areal for spredning. Konsekvensen av forslaget vil over tid bli færre og større enheter, med tilsvarende større behov for spredeareal per enhet.

Det er utfordringer knyttet til avrenning fra disponering av gjødsel-/vaske-/desinfeksjonsvann fra blant annet kylling- og eggproduksjon. Gjødselvann fra vasking av driftsbygninger mellom nye innsett håndteres ikke i henhold til gjødselvarerforskriften, men vurderes som «vanlig» forurensning fra landbruksdrift, og ledes til vassdrag. Etablering av utelagre med «tørr» kyllinggjødsel representerer også en utfordring i forhold til avrenning i nedbør-/smeltevannperioder.

Sentrale deler av Nord-Trøndelag har en hatt en formidabel utvikling av produksjonsvolum de siste 20 årene. I Skogn er for eksempel dyretallet per dekar i følge SSB nær fordoblet siden 1992. Noen vassforekomster i disse områdene er sårbare med bestander av anadrom fisk og elvemusling. Videre økning i dyretallet i slike nedslagsfelt vil være utfordrende i forhold til å oppnå målet om god økologisk tilstand innen utgangen av 2021, jf. vannforvaltningsforskriften.

Varslede endringer i forskrift om organiske gjødselvarer på grunn av hensyn til vannkvalitet og avdamping kan medføre problemer med avsetning av gjødsel

hos produsenter med knappe spredearealer. Dette kombinert med større enheter kan medføre økt tilsynsbyrde for kommunene.

Dersom anleggenes kapasitet overstiger 40 000 fjørfeplasser, vil produsentene måtte søke om utslippstillatelser jfr. forurensingsforskriftens kapittel 36 vedlegg I, pkt. 6.6. Dette kan medføre administrative konsekvenser for både anlegg og forvaltning. Anleggene må dokumentere drift i henhold til BAT-prinsippet¹. De får en presisert internkontrollplikt inklusive krav til miljørisikoanalyse, og de må gjennomføre års-rapportering av utslipp, avfall og energiforbruk. Fylkesmannen har mulighet til å fastsette spesielt tilpassede vilkår til det enkelte anlegg, samt at det kan, avhengig av risikoklasse, være krav om å føre rutinemessig tilsyn.

Ved sykdomsutbrudd vil konsekvensene kunne bli større ved økt besetningsstørrelse, spesielt med tanke på mulige offentlig pålegg, med påfølgende erstatningskrav.

2. Satser for erstatning

Vi har opplevd at samme foretak har produsert over konsesjonsgrensa ved flere anledninger, og betalt «boten» sin, for så å gjøre det samme påfølgende år. Dette fordi dekningsbidraget er såpass mye høyere enn dagens erstatningssatser. Fylkesmannen ser derfor positivt på at satsene blir justert. Vi har gitt tilbakemeldinger til Landbruksdirektoratet på dette de siste årene.

Vi er kjent med at det foregår spesialproduksjon innenfor blant annet slaktekylling-oppdrett, hvor dekningsbidraget ligger godt over forslag til standardisert erstatning. Vi ber derfor om at det vurderes en utredning på bruk av saksspesifikke satser.

3. Nytt tredje ledd i § 8

Kontroll av avlspurker er et ressurskrevende arbeid for forvaltningen slik som dagens regelverk er utformet. Drektige ungpurker er ikke konsesjonspliktige før de griser. Det er store utfordringer med å kartlegge antall konsesjonspliktige avlspurker i en besetning med egenrekruttering av purker. De såkalte engangspurkene stod for om lag 11 % av smågrisproduksjonen i Norge i 2013. Dette er et høyt tall. Kontroll av antall engangspurker er vanskelig for forvaltningen. Dette arbeidet mener vi vanskeliggjøres ytterligere når det nye tredje leddet i § 8 tas inn i regelverket. Fylkesmennene må da bruke ytterligere ressurser på å kontrollere noen få avlsbesetninger/kombibesetninger. Det holder da ikke med et kontrollbesøk hos foretaket. En må i praksis planlegge flere besøk i slike besetninger gjennom året, for å dokumentere produksjon over konsesjonsgrensen. I tillegg kommer øvrig innhenting av fakta for å sannsynliggjøre antallet avlspurker gjennom året. Slik vi ser det står ikke begrepet «*til enhver tid seg*» når denne bestemmelsen kommer inn. Dette medfører at forvaltningen påføres en ytterligere byrde i å belyse saken, utover det som tidligere har vært praktisert.

¹ BAT = best tilgjengelig teknologi. Miljøpolitisk prinsipp som har fått politisk forankring

Fylkesmannen ser at det med bakgrunn i dommen fra Gulating lagmannsrett av 26. februar 2014, må komme en endring i regelverket. Vi kan imidlertid ikke se at de endringer som er varslet vil medføre at foretak eller forvaltningen får et tydeligere regelverk å forholde seg til. Ved forskriftsendring regner en med at det blir utarbeidet ny retningslinje. Her må det praktiske kontrollarbeidet av avlspurker beskrives.

4. Oppheving av § 6

Fylkesmannen ser at oppheving av § 6 kan være arbeidsbesparende for foretak som vil legge om produksjonen innenfor innvilget antall konsesjonsenheter. Dette medfører at foretak kan legge om produksjonen fra et dyreslag til et annet, innenfor innvilget antall konsesjonsenheter, uten å søke om tillatelse for dette. Vi vil imidlertid peke på at vi i forvaltningen har problemer med å legge en logisk forståelse til grunn for utregning av konsesjonsenheter, som det er henvist til i rundskriv 34/11 avsnitt 8.2 punkt a og b. Ved omlegging av produksjon fra verpehøns / avlspurker (reguleres som innsatte dyr til enhver tid) til produksjon av slaktedyr (reguleres som omsatte og slaktede dyr per år) - vil det være anledning til å ha en noe høyere produksjon det året man legger om. Ved omlegging fra slaktedyr (slaktegriser, slaktekyllinger eller kalkun) til høner/avlspurker må produksjonen med høner/avlspurker tilpasses størrelsen på slaktedyrproduksjonen det året en legger om. Her er det med andre ord ikke anledning til å ha en høyere produksjon det året det legges om. Fylkesmannen setter spørsmålstegn ved hvorvidt denne beregningen som er beskrevet under punkt b er riktig. Vi antar derfor at tolkingen av regelverket også vil kunne by på problemer for noen av de foretak som skal legge om produksjonen. Det understrekes at omlegging ikke gir grunnlag for økt konsesjon. Vi anser det derimot som sannsynlig at foretak vil kunne få problemer med utregningen, basert på tungt forståelig regelverk på dette punktet. Av den grunn ser vi at det i utgangspunktet hadde vært en fordel med direkte kontakt med slike foretak gjennom søknad.

Med hilsen

Anstein Lyngstad (e.f.)
Assisterende landbruksdirektør
Landbruksavdelingen

Lisbeth Rannem
Fylkesagronom
Landbruksavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen underskrift